

КАЗУС

На 21.06.2003 г. в гр.София, Иванов и Георгиев сключили предварителен договор, с който Иванов се задължил да прехвърли на Георгиев с окончателен договор собствения си недвижим имот, представляващ двустаен апартамент, находящ се в жилищна сграда в гр.София, кв."Л.", ул." Б.", ет.2, ап.6, състоящ се от две стаи, кухня и санитарно помещение, с площ от 70 кв.м., заедно със съответните идеални части от общите части на сградата, при съседни, съгласно нот.акт за собственост, срещу заплащане на цена в размер на 130000 лева. С договора изрично било уговорено, че при поискване Иванов ще предаде на Георгиев владението върху недвижимия имот на предварителния договор.Предварителният договор съдържа всички уговорки относно съществените условия на окончателния договор.В него обаче не е бил уговорен изрично срок за сключване на окончателния договор.

В деня на сключването на договора Георгиев заплатил на Иванов от цената на недвижимия имот, сумата от 129000 лв., като разликата до пълния уговорен размер се задължил да му заплати в 6-месечен срок от сключване на предварителния договор. Това обстоятелство било изрично вписано в предварителния договор. В 6-месечния срок Георгиев не заплатил на Иванов разликата до пълния размер на уговорената цена на недвижимия имот от 1000 лв., но независимо от това, на 29.05.2004 г. Иванов му предал владението върху недвижимия имот, въз основа на предварителния договор.

На 05.04.2007 г. Иванов отправил до Георгиев нотариална покана, с която му определил 7-дневен срок за заплащане на сумата от 1000 лв., с предупреждение, че при неизпълнение ще счита договора за развален. Поканата била надлежно връчена на Георгиев на 12.04.2007 г., но от негова страна не последвало плащане.

На 08.12.2008 г. Георгиев предявил срещу Иванов иск с правно основание чл.19 ал.3 от ЗЗД за обявяване за окончателен на

склучения между тях предварителен договор. Към исковата молба е представено удостоверение за данъчна оценка на процесния недвижим имот, видно от който същата е в размер на 130000 лева. В производството пред първоинстанционния съд, Иванов направил възражение, че е развалил договора, тъй като въпреки отправената му нотариална покана със срок за доброволно изпълнение, Георгиев не му е заплатил сумата от 1000 лв., съобразно уговореното. Георгиев от своя страна направил изявление по чл.87, ал.4 от ЗЗД. Иванов направил и възражение за погасяване на иска по давност.

ВЪПРОСИ :

1. Кой е компетентния съд, с оглед правилата за родова и местна подсъдност да разгледа предявеният иск с правно основание чл.19, ал.3 от ЗЗД ?

2. Породило ли е прекратителното си действие върху облигационното отношение волеизявлението на Иванов за разваляне на предварителния договор, направено с горната нотариална покана ?

3. От кой момент е започнало течението на погасителната давност по иска с правно основание чл.19 ал.3 от ЗЗД за обявяване на предварителния договор за окончателен и погасен ли е по давност този иск- ако да- защо, ако не- защо?

4. Има ли значение предаването на владението от страна на Иванов на Георгиев върху недвижимия имот въз основа на сключения предварителен договор, за неговото обявяване за окончателен ?

5. Основателен ли е предявеният иск? В какъв смисъл следва да бъде постановеното решение на съда/ диспозитива на същото/.

Work of work ~~see page 1~~

MOS

Shirley M. S.

Shirley M. S.

Казус

за конкурсния изпит за младши съдии - 2009 г.
гражданско-правни науки

С вписване No 1/14.09.2008 г. в търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията е регистрирано Еднолично ООД с фирма „Планета“ ЕООД, капитал 5 000 лева и едноличен собственик на капитала Василиос Петрагонас.

С вписване No 2/05.01.2009 г. по заявление от Николай Атанасов Атанасов, в качеството му на новоизбран управител, е вписано: заличаване на управителя Василиос Петрагонас и вписване на нов управител, съгл. протоколно решение на едноличния собственик; заличаване на Василиос Петрагонас като едноличен собственик на капитала и вписване на Николай Атанасов Атанасов като едноличен собственик на капитала, съгл. договор по чл.129, ал.2 ТЗ за прехвърляне на всичките дялове от капитала от Василиос Петрагонас на Николай Атанасов Атанасов.

На 30.01.2009 г. Василиос Петрагонас предявил иск с правно основание чл.29 ЗТР и чл.124 ГПК. В исковата си молба твърдял, че след случайна проверка по партидата на „Планета“ ЕООД установил, че е извършена промяна на управителя на „Планета“ ЕООД от Василиос Петрагонас на Николай Атанасов Атанасов; промяна на едноличния собственик на капитала от Василиос Петрагонас на Николай Атанасов Атанасов. Ищецът твърдял, че вписванията са резултат от документна измама, придобила популярност като „кражба на фирма“, при която е фалшифициран подписа на едноличния собственик и управител Василиос Петрагонас. Последният не бил подписвал протоколно решение за смяна на управителя, нито договор за продажба на дялове. Твърдял още, че не владее български език и не би могъл да отпраща волеизявления на този език.

Релевираните от ищеца обстоятелства, сочели на:

1. Недопустимост на извършените вписвания, като постановени по искане на нелегитимирано в регистърното производство лице, а именно – Николай Атанасов Атанасов;
2. Несъществуване на вписаните обстоятелства, тъй като същите не са възникнали валидно в правния мир;

Ищецът молел на осн. чл.29, ал.1 ЗТР съдът да прогласи недопустимост и несъществуване на обстоятелствата, вписани от Агенцията по вписванията в търговския регистър.

ВЪПРОСИ:

1. Кой съд е родово компетентен като първа инстанция да разгледа предявения иск и защо?
2. Ако ищецът предяви иска си пред друг родово компетентен съд, може ли съдът по свой почин да прекрати делото пред себе си и да го изпрати по подсъдност на компетентния съд, в кой случай и в кой момент?
3. Какъв вид е предявения иск?
4. Кой е процесуално легитимиран да предяви иск по чл.29 ЗТР?
5. Кой е процесуално легитимиран като ответник по иска?
6. Какви са правните последици от уважаване на предявения иск?

Wahgorn Kelly W

My dear Mrs. Chapman: I have been thinking of you very much lately

Wahgorn

Chapman
Mrs

КАЗУС №2

Наталия Маркова била студентка във втори курс, специалност "Политология" в Югозападния Университет в гр. Благоевград. Тя владеела писмено и говоримо немски език, тъй като в ученическите си години живяла в Република Австрия.

През 2006 г. Маркова посетила Съединените Американски щати, където по програма, даваща възможност на чужди студенти да полагат труд, работила като камериерка в хотел.

През пролетта на следващата година Маркова решила да опита отново да работи в САЩ. Подала документи по програмата, но получила отказ да бъде включена. След това тя кандидатствала да пътува до САЩ като турист, но посолството и отказало да и издаде входна виза.

Маркова споделила със свой приятел- Боян Пеев, че желае да отиде до САЩ, но няма възможност за това. Оплакала се, че многократно е пътувала в чужбина, а единствено американските власти са и отказали виза. Пеев я изслушал и ѝ предложил да реши проблема ѝ. Помолил я да му даде своя актуална паспортна снимка, която тя му предала на 21.05.2007 г.

Три дни по- късно Пеев и дал паспорт на гражданка на Федерална Република Германия с имена Хайке Мюлер, като в документа била поставена снимката на Маркова. Обяснил ѝ, че немските граждани не се нуждаят от входни визи за САЩ и представяйки се с чужди имена тя няма да има проблем да влезе в страната. Още на следващият ден си купила самолетен билет по маршрут София- Франкфурт- Чикаго.

На 19.07.2007 г. Маркова пристигнала на Аерогара София, чекирала се, като говорила на немски и представила немския паспорт.

След това се насочила към паспортен контрол, където на служба бил служителят на гранична полиция Иванов. Той огледал предоставения му документ и се усъмнил в него. Помолил Маркова да изчака и се консултирал със свои колеги. Те също огледали паспорта и след като го проверели с уред констатирани, че липсват защитни знаци по страниците му. Граничните полицаи сигнализирали служителка на I РПУ- СДП и тя иззела с протокол от Маркова немския паспорт и я задържала за срок от 24 часа. Протоколът бил одобрен от съдия в установения в чл.161, ал.2 НПК срок, прокурорът с постановление образувал досъдебно производство.

При изготвената впоследствие комплексна техническа експертиза на представения немски паспорт и при направеното официално запитване до немските власти било установено по несъмнен начин, че паспорта не е издаден от компетентните власти, не съществува лице с посоченото в документа име и той е отпечатан на бланка, различна от тези, които се ползват при изработка на подобни документи. Била поискана информация от американските власти дали Маркова е кандидатствала за входна виза. Получил се отговор, че тя Маркова е кандидатствала за такава виза, но и е била отказана, тъй като при престоя си през 2006 г. е била осъдена на глоба за извършена кражба.

След приключване на разследването прокурорът внесъл обвинителен акт за извършени престъпления по чл.279. ал.1 НК и по чл.308, ал.1, във вр. с чл.20. ал.3 и 4 НК.

Първоинстанционният съд по инициатива на защитника съдът изиска справка, от която било установена, че по отношение на Маркова е издаден редовен задграничен паспорт и не са били налагани забрани за напускане на Република България.

Съдът оправдал подсъдимата Маркова по обвинението да е извършила престъплението по чл.279, ал.1 НК и я признал за виновна за документно престъпление.

Срещу оправдателната част на присъдата бил подаден протест от прокурора. Другите страни не обжалвали присъдата.

Въззивният съд потвърдил присъдата в оправдателната ѝ част и намалил наказанието за документното престъпление.

ВЪПРОСИ

1. Каква е коректната правна квалификация на извършените деяния.
2. Може ли подсъдимата да бъде осъдена с прилагане на чл.66, ал.1 НК.
3. Обяснете какво е значението на протокола за изземване.
4. Правилно ли е решението на въззивния съд.